

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REKOMENDACIJOS

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBA

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS ĮSPĖJIMAS

2022 m. rugsėjo 22 d.

dėl Sąjungos finansų sistemos pažeidžiamumo

(ESRV/2022/7)

(2022/C 423/01)

EUROPOS SISTEMINĖS RIZIKOS VALDYBOS BENDROJI VALDYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą ⁽¹⁾, ypač į jo IX priedą,

atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ⁽²⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalies c punktą ir 16 bei 18 straipsnius,

atsižvelgdama į 2011 m. sausio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos sprendimą ESRV/2011/1, kuriuo patvirtinamos Europos sisteminės rizikos valdybos darbo tvarkos taisyklės ⁽³⁾, ypač į jo 18 straipsnį,

kadangi:

- (1) iki šiol Sąjungos finansų sistema pasirodė esanti atspari didėjančiai geopolitinei įtampai ir ekonominiam netikrumui. Tačiau nuo 2022 m. pradžios padidėjo tikimybė, kad realiais taps scenarijai, susiję su mažos tikimybės didelio poveikio rizika, ir šią tikimybę dar labiau sustiprino pastarieji geopolitiniai pokyčiai. Įvairios rizikos finansiniam stabilumui rūšys gali atsirasti vienu metu, sąveikaudamos tarpusavyje ir didindamos viena kitos poveikį. Dėl augančios geopolitinės įtampos padidėjo energijos kainos, todėl įmonėms ir namų ūkiams, kurie vis dar atsigauja po neigiamų COVID-19 pandemijos padarinių, kyla finansinių sunkumų. Be to, didesnė nei tikėtasi infliacija lemia finansinių sąlygų griežtinimą;
- (2) šie pokyčiai daro neigiamą poveikį Sąjungos makroekonominiai perspektyvai. Prognozės dėl bendrojo vidaus produkto (BVP) augimo 2023 m. po peržiūros buvo sumažintos, o nuosmukio tikimybė 2022–2023 m. žiemos laikotarpiu padidėjo. Ekonomikos vystymosi sulėtėjimo rizika įvairiose valstybėse narėse yra nevienoda, visų pirma atsižvelgiant į jų įvairaus masto priklausomybę nuo energijos importo iš Rusijos ir skirtingą energijos suvartojimo gamybos grandinėse intensyvumą. Apskritai tikimybė, kad realizuosis scenarijai, susiję su mažos tikimybės didelio poveikio rizika, priklauso nuo tolesnės geopolitinės įtampos eskalacijos, ekonomikos nuosmukio masto ir trukmės, taip pat besitęsiančios aukštos infliacijos;

⁽¹⁾ OL L 1, 1994 1 3, p. 3.

⁽²⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

⁽³⁾ OL C 58, 2011 2 24, p. 4.

- (3) Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) šių metų pradžioje išdėstė savo susirūpinimą dėl padidėjusio neapibrėžtumo ir išaugusios tikimybės, kad realizuosis scenarijai, susiję su mažos tikimybės didelio poveikio rizika (*). Šiuo metu, atsižvelgdama į toliau didėjančią riziką finansiniam stabilumui ir laikydamosi savo įgaliojimų, ESRV gali pagrįstai skelbti bendro pobūdžio išpėjimą. Nustatytos trys finansiniam stabilumui kylančios didelės sisteminės rizikos rūšys;
- (4) pirma, prastėjanti makroekonominė perspektyva kartu su griežtesnėmis finansavimo sąlygomis reiškia, kad ne finansų bendrovių ir namų ūkių balansams bus daromas dar didesnis spaudimas, visų pirma tai pasakytina apie sektorius ir valstybes nares, kurių ne finansų bendrovės ir namų ūkiai labiausiai nukentėjo nuo sparčiai didėjančių energijos kainų. Šie pokyčiai daro neigiamą poveikį ne finansų bendrovių ir namų ūkių pajėgumams tvarkyti skolą;
- (5) antra, dėl staigaus turto kainų kritimo atsirandanti rizika finansiniam stabilumui išlieka didelė. Dėl šios priežasties gali atsirasti dideli pagal rinkos kainas įvertinti nuostoliai, o tai savo ruožtu gali sustiprinti rinkos kintamumą ir sukelti likvidumo problemų. Be to, didesnės energijos ir biržos prekių kainos ir šių kainų svyravimai lėmė dideles įkaino vertės išlaidų prievoles šių rinkų dalyviams. Todėl kai kuriems dalyviams kilo likvidumo problemų;
- (6) trečia, prastėjanti makroekonominė perspektyva daro neigiamą poveikį kredito įstaigų turto kokybei ir pelningumo perspektyvai. Nors Europos bankų sektoriaus kapitalizacija iš esmės yra gera, dėl akivaizdžiai suprastėjusios makroekonominės perspektyvos kredito rizika iš naujo padidėtų būtent tuo metu, kai tam tikros kredito įstaigos vis dar sprendžia COVID-19 pandemijos sukeltas su turto kokybe susijusias problemas. Kredito įstaigų atsparumui įtakos taip pat turi struktūriniai veiksniai, įskaitant perteklinius pajėgumus, naujų finansinių paslaugų teikėjų konkurenciją, taip pat kibernetinės ir su klimatu susijusios rizikos poveikį;
- (7) be šių trijų didelių sisteminės rizikos finansiniam stabilumui rūšių, ESRV taip pat nustatė toliau išvardytas padidėjusios sisteminės rizikos rūšis;
- (8) atsižvelgiant į spartų būsto kainų ir hipotekinio skolinimo augimą, daugumoje valstybių narių per pirmąjį 2022 m. pusmetį didėjo grėsmės gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto sektoriuje, o tai reiškia tolesnę ciklinės rizikos kaupimąsi. Vis dėlto tikėtina, kad kylančios hipotekos paskolų palūkanų normos ir dėl mažėjančių namų ūkių pajamų suprastėję skolos tvarkymo pajėgumai darys spaudimą mažinti būsto kainas ir sukels ciklinę riziką;
- (9) be to, komercinės paskirties nekilnojamojo turto sektoriuje dėl prastėjančios makroekonominės perspektyvos kyla problemų, susijusių su didėjančiomis finansavimo sąnaudomis ir statybos kainomis, statybinių medžiagų tiekimo sutrikimais, taip pat struktūrinėmis tendencijomis, pvz., mažesne biuro patalpų paklausa. Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos komercinės paskirties nekilnojamojo turto sektoriaus pelno maržos jau yra mažos, dėl šių pokyčių kai kurie dabartiniai arba planuojami investiciniai komercinės paskirties nekilnojamojo turto projektai gali būti nebepeilingi, todėl padidėtų išpareigojimų neįvykdymo rizika ir vis didesnę susirūpinimą keltų su komercinės paskirties nekilnojamojo turto susijusios neveiksnių paskolos, kurių jau yra daug ir vis daugėja;
- (10) dėl karo Ukrainoje išaugo didelio masto kibernetinių incidentų, galinčių pakenkti ypatingos svarbos ekonominės ir finansinės infrastruktūros objektams ir sutrikdyti pagrindinių ekonominių ir finansinių paslaugų teikimą, tikimybę;
- (11) sulėtėjęs ekonomikos augimas ir finansinių sąlygų griežtinimas daro poveikį vidutinės trukmės valstybės skolos dinamikai. Didelis valdžios sektoriaus išiskolinimas išlieka viena pagrindinių grėsmių kai kuriose valstybėse narėse;
- (12) atsižvelgiant į padidėjusią sisteminę riziką finansiniam stabilumui, reikia imtis ryžtingo politinio atsako. Sąjungos finansų sektoriaus atsparumo išsaugojimas ar didinimas išlieka esminiu aspektu, kuris yra būtinas norint užtikrinti šio sektoriaus pajėgumus remti realiąją ekonomiką, jeigu (ir kai) atsirastų finansinio stabilumo rizika;

(*) 2022 m. kovo 31 d. pranešimą spaudai, paskelbtą po 2022 m. kovo 24 d. 45-ojo ESRV bendrosios valdybos posėdžio, ir 2022 m. birželio 30 m. pranešimą spaudai, paskelbtą po 2022 m. birželio 23 d. 46-ojo ESRV bendrosios valdybos įprasto posėdžio, galima rasti ESRV interneto svetainėje adresu www.esrb.europa.eu

- (13) bankų ir ne bankų finansų sektoriuose veikiančios Sąjungos ir nacionalinės priežiūros institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos tarpusavyje, prisideda prie Sąjungos finansų sektoriaus atsparumo, stebėdamos finansų sistemai ir jų kompetencijai priklausančioms įstaigoms kylančias grėsmes ir jas šalinamos. Atitinkamos institucijos turėtų pasinaudoti pačiomis įvairiausiomis mikroprudencinėmis ir makroprudencinėmis priemonėmis, kad suvaldytų šią riziką ir sušvelnintų jos pasekmes, jei rizika atsirastų. Jei nėra prieinamų makroprudencinių priemonių, institucijoms gali prireikti pasinaudoti savo priežiūros įgaliojimais, siekiant sumažinti riziką finansiniam stabilumui ir užtikrinti, kad rinkoms nebūtų pakenkta. Glaudus atitinkamų institucijų bendradarbiavimas padėtų sustiprinti politinio atsako priemonių veiksmingumą ir efektyvumą, visų pirma šalinant tarpsektorinę ir tarpvalstybinę riziką, kartu būtų išvengta procikliškumo, rinkos susiskaidymo ir neigiamo išorinio poveikio kitoms valstybėms narėms;
- (14) kredito įstaigos gali veikti kaip pirmoji gynybos grandis užtikrindamos, kad jų atidėjinių sudarymo praktikoje ir kapitalo planavimo veikloje būtų tinkamai atsižvelgta į tikėtinus ir nenumatytus nuostolius, kuriuos gali sukelti prastėjanti rizikos aplinka. Tai apima aktyvų ir nuolatinį jų kapitalo projekcijų tikslinimą pagal atskaitos ir nepalankių sąlygų scenarijus. Pastarasis scenarijus turėtų apimti pakankamai konservatyvius ir atnaujintus makroekonominis scenarijus, kuriuose aptariamos itin nepalankios, tačiau įtikinamos sąlygos ilgais laikotarpiais. Siekdamas šalinti šią riziką, kredito įstaigos taip pat turėtų užtikrinti gerą savo artimiausio laikotarpio likvidumo rizikos ir konkrečių nenumatytų atvejų planų matomumą. Tai taip pat yra labai svarbu siekiant sumažinti bet kokias galimybes finansinio stabilumo rizikai atsirasti ir išlaikyti rinkos pasitikėjimą kredito įstaigomis;
- (15) kredito įstaigų apdairaus rizikos valdymo praktikos, mikroprudencinio ir makroprudencinio kapitalo rezervo papildymas, kuris dera su vyraujančiu rizikos lygiu, padeda užtikrinti kredito įstaigų atsparumą. Kai kurios nacionalinės institucijos jau sugriežtino makroprudencinę politiką, o kitos institucijos dabar nagrinėja galimybes įgyvendinti makroprudencinę politiką siekiant pašalinti grėsmes. Išsaugant arba toliau didinant makroprudencinius rezervus, būtų remiamas kredito įstaigų atsparumas, o institucijoms sudaromos sąlygos atlaisvinti šiuos rezervus, jeigu (ir kada) atsirastų rizika ir darytų neigiamą poveikį kredito įstaigų balansams. Taip savo ruožtu būtų sustiprinti kredito įstaigų nuostolių padengimo pajėgumai kartu išlaikant ypatingos svarbos paslaugų teikimą realiajai ekonomikai. Sprendimai dėl makroprudencinės politikos turėtų būti priimami atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės konkrečią makrofinansinę perspektyvą ir bankų sektoriaus sąlygas, siekiant riboti rizikos procikliškumą;
- (16) taip pat reikėtų aptarti finansinio stabilumo riziką už bankų sektoriaus ribų. Šiuo tikslu reikia šalinti grėsmes ir didinti nebankinių finansų įstaigų ir rinka pagrįsto finansavimo atsparumą. Labai svarbu šalinti energetikos išvestinių finansinių priemonių rinkose dalyvaujančioms ne finansų bendrovėms kylančius likvidumo ir finansavimo sunkumus. Vis dėlto centrinei tarpuskaitai taikomų prudencinių reikalavimų nereikėtų sušvelninti. Be to, daug dėmesio reikėtų skirti struktūriniais tam tikrų investicinių fondų likvidumo neatitikimams. Fondų valdytojus taip pat reikėtų paskatinti prireikus pasinaudoti likvidumo valdymo priemonėmis. Be to, draudimo srityje dėl išaugusių namų ūkių išlaidų didėja rizika, kad draudimo sutartys nustos galioti, o dėl to ne tik didės apsaugos spragos, bet aktualia taps ir likvidumo stebėseną;
- (17) užtikrindamos, kad jų rizikos valdymo praktikoje tinkamai atsispindėtų suprastėjusi rizikos aplinka, ir atsižvelgdamos į priežiūros institucijų gaires ir jų lūkesčius, ne bankų finansų įstaigos pačios gali toliau didinti savo atsparumą ir padėti užkirsti kelią realizuoti scenarijams, susijusiems su mažos tikimybės didelio poveikio rizika. Pavyzdžiui, investicinių fondų atveju tai reiškia atidžią stebėseną ir galimų perteklinių likvidumo neatitikimo atvejų arba pernelyg didelio svėro rizikos šalinimą; pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos narių ir jų klientų atveju tai reiškia išvestinių finansinių priemonių pozicijų stebėseną, taip pat koncentracijos rizikos ir procikliškumo taikant garantinių įmokų nustatymo praktiką pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos narių ir jų klientų grandinėje šalinimą, o draudikų atveju tai reiškia ypatingą dėmesį rinkos ir likvidumo rizikai, kuri galėtų atsirasti susiklosčius padidėjusio rinkos kintamumo ir didelio netikrumo scenarijui;

- (18) ESRV ne kartą pažymėjo ⁽⁶⁾, kad priemonių nebuvimas apriboja institucijų gebėjimą šalinti finansinę riziką už bankų sektoriaus ribų. Ji paragino suteikti institucijoms tokias priemones, pvz., atliekant prudencinių taisyklių, kuriomis reglamentuojami investiciniai fondai ir draudikų veikla, peržiūrą. Atsižvelgiant į dabartinę padidėjusios rizikos aplinką, tą reikia padaryti kuo skubiau,

PRIĖMĖ ŠĮ ĮSPĖJIMĄ:

1 SKIRSNIS

Įspėjimas

Iki šiol Sąjungos finansų sistema pasirodė esanti atspari, nepaisant didėjančio geopolitinio ir ekonominio netikrumo. Tačiau Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) nustatė keletą didelės rizikos finansiniam stabilumui rūšių. Šios rizikos rūšys gali atsirasti vienu metu, sąveikaudamos tarpusavyje ir didindamos viena kitos poveikį. Nuo 2022 m. pradžios padidėjo tikimybė, kad realizuosis scenarijai, susiję su mažos tikimybės didelio poveikio rizika, ir šią tikimybę dar labiau sustiprino pastarieji geopolitiniai pokyčiai. Šie geopolitiniai pokyčiai daro poveikį energijos kainoms ir tiekimui, todėl bendrovių ir namų ūkių balansams iš naujo daromas didesnis spaudimas. Be to, dėl didesnės nei tikėtasi infliacijos griežtinamos finansinės sąlygos, o tai didina įtampą finansų sektoriuje.

Akivaizdžiai susilpnėjus ekonominei veiklai, kredito rizika galėtų iš naujo padidėti tuo metu, kai tam tikros kredito įstaigos vis dar sprendžia su COVID-19 pandemija susijusias turto kokybės problemas, kurios iki šiol nebuvo tokios reikšmingos dėl plataus masto valstybės paramos priemonių. Dėl staigaus turto kainų kritimo atsirandanti rizika finansiniam stabilumui išlieka didelė. Kylančios hipotekos paskolų palūkanų normos ir dėl mažėjančių namų ūkių pajamų suprastėję skolos tvarkymo pajėgumai darys spaudimą mažinti būsto kainas. Tai savo ruožtu galėtų sukelti susikaupusios ciklinės rizikos nekilnojamojo turto rinkose atsiradimą. Be to, padidėjo didelio masto kibernetinių incidentų, darančių poveikį finansų sistemai, tikimybė.

Atsižvelgdama į padidėjusią sisteminę riziką finansiniam stabilumui, ESRV mano, kad privačiojo sektoriaus įstaigoms, rinkos dalyviams ir atitinkamoms institucijoms būtina toliau rengtis scenarijams, susijusiems su mažos tikimybės didelio poveikio rizika. Sąjungos finansų sektoriaus atsparumo išsaugojimas ar stiprinimas išlieka esminiu aspektu siekiant, kad finansų sistema būtų pajėgi toliau remti realiąją ekonomiką, jei (ir kada) atsirastų rizika finansiniam stabilumui. Glaudus atitinkamų institucijų ir prudencinės rizikos valdymo praktikos koordinavimas visuose finansų sektoriuose ir tarp rinkos dalyvių išlieka labai svarbus siekiant veiksmingai šalinti grėsmes kartu išvengiant rinkos susiskaidymo ir neigiamo poveikio kitoms valstybėms narėms.

Kredito įstaigos gali veikti kaip pirmoji gynybos grandis užtikrinamos, kad jų atidėjinių sudarymo praktikoje ir kapitalo planavimo veikloje būtų tinkamai atsižvelgta į tikėtinus ir nenumatytus nuostolius, kuriuos gali sukelti prastėjanti rizikos aplinka. Tai apima aktyvų ir nuolatinį jų kapitalo projekcijų tikslinimą pagal atskaitos ir nepalankių sąlygų scenarijus. Ši veikla turėtų apimti pakankamai konservatyvius ir atnaujintus makroekonominis scenarijus, kuriuose aptariamos itin nepalankios, tačiau įtikinamos sąlygos ilgais laikotarpiais. Be to, numatydamas artimiausio laikotarpio likvidumo riziką ir jai pasirengdamos, kredito įstaigos užtikrina savo tiesioginį atsparumą tuo atveju, jei atsirastų kuri nors minėta rizika.

Kredito įstaigų apdiraus rizikos valdymo praktikos, mikroprudencinio ir makroprudencinio kapitalo rezervo papildymas, kuris dera su vyraujančia rizika, padeda užtikrinti bankų sektoriaus atsparumą. Išsaugant arba toliau didinant makroprudencinius rezervus, būtų remiamas kredito įstaigų atsparumas, o institucijoms sudaromos sąlygos atlaisvinti šiuos rezervus atsiradus rizikai ir neigiamam poveikiui kredito įstaigos balansui. Tuo pat metu, siekiant riboti riziką procikliškumą, sprendimus dėl makroprudencinės politikos reikėtų priimti atsižvelgiant į konkrečias valstybės narės makrofinansines perspektyvas ir bankų sektoriaus sąlygas.

⁽⁶⁾ 2017 m. gruodžio 7 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2017/6 dėl investicinių fondų likvidumo ir finansinio svorto rizikos (OL C 151, 2018 4 30, p. 1). 2016 m. liepos 19 d. ESRV strateginis dokumentas „Makroprudencinės politikos vykdymas ne tik bankų sektoriuje“; 2020 m. sausio 17 d. ESRV atsakymas į EIOPA konsultacinį dokumentą dėl „Mokumas II“ peržiūros 2020 m., ir 2020 m. spalio 16 d. atsakymas raštu į Europos Komisijos konsultacijas dėl „Mokumas II“ peržiūros, skelbiama ESRV interneto svetainėje www.esrb.europa.eu

Taip pat reikėtų aptarti finansinio stabilumo riziką už bankų sektoriaus ribų. Šiuo tikslu reikia šalinti grėsmes ir didinti ne bankų finansų įstaigų ir rinka pagrįsto finansavimo atsparumą. Jei nėra prieinamų makroprudencinių priemonių, institucijoms gali prireikti pasinaudoti savo priežiūros įgaliojimais, siekiant sušvelninti finansinio stabilumo rizikos atsiradimo pasekmes ir užtikrinti, kad rinkoms nebūtų pakenkta. Atitinkamos institucijos taip pat turėtų toliau atidžiai stebėti riziką ir prireikus stiprinti priežiūros dialogą su prižiūrimomis ne bankų finansų įstaigomis. Užtikrindamos, kad jų rizikos valdymo praktikoje tinkamai atsispindėtų padidėjusi rizika, ir atsižvelgdamos į priežiūros institucijų gaires ir jų lūkesčius, ne bankų finansų įstaigos pačios gali toliau didinti savo atsparumą.

Taip pat reikia šalinti energetikos išvestinių finansinių priemonių rinkose dalyvaujančioms ne finansų bendrovėms kylančius likvidumo sunkumus. Tačiau to nereikėtų daryti švelninant centrinėms tarpuskaitos sistemoms keliamus prudencinius reikalavimus.

2 SKIRSNIS

Apibrėžtys

Šiame įspėjime vartojamos šios apibrėžtys:

a) atitinkamos institucijos:

- ECB, kuris vykdo jam Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013 ⁽⁶⁾ 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis ir 5 straipsnio 2 dalimi pavestus uždavinius;
- Europos priežiūros institucijos;
- nacionalinės priežiūros institucijos;
- pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽⁷⁾ VII antraštinės dalies 4 skyrių arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁸⁾ 458 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos;

b) Europos priežiūros institucijos – Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾, kartu su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁰⁾, bei Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹¹⁾;

⁽⁶⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

⁽⁷⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽⁸⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽⁹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽¹⁰⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽¹¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15., p. 84).

- c) nacionalinė priežiūros institucija – kompetentinga valstybės narės priežiūros institucija, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte ir Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 36 punkte; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽¹²⁾ 13 straipsnio 10 punkte, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES ⁽¹³⁾ 67 straipsnio 1 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁴⁾ 22 straipsnio 1 dalyje.

Priimta Frankfurte prie Maino 2022 m. rugsėjo 22 d.

ESRV bendrosios valdybos vardu

ESRV sekretoriato vadovas

Francesco MAZZAFERRO

⁽¹²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo („Mokumas II“) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽¹³⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

⁽¹⁴⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).